

linger efter Reglerne for Lovforslags 1ste og 2den Behandling. Saafremt Ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykke som givet. (Ophold). Forslaget er vedtaget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøjet Rigning til forskjellige Amters Skolefunds.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3217 ff.).

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbro): Endringsforslag til Sagens 2den Behandling kunne indgives i Bureauet til Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Rigsarkiv og om Lønninger for de derved ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 355 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 811 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Falkenstjerne): Det Lovforslag, som her foreligger til 2den Behandling, falder jo naturlig i tre Dele. Det gaar for det Første ud paa at fastsætte, om jeg saa maa sige, den Retslutning af 1882, hvorved Kongerigets Arkiv

og det tidligere Geheimearkiv ere sammenfæltede til en Enhed, og samtidig med en Stadfæstelse af denne gaar Lovforslaget ud paa at omordne Embedsforholdene ved Arkivet saaledes, at Embedsforholdene komme til at svare til den nye Ordning, og saaledes, at Arkivet bedre bliver i Stand til at udføre de Tanker, som søgtes gennemførte ved denne nye Ordning. Det Ardet, som Lovforslaget gaar ud paa, er jo at træffe en Ordning af de lokale Embedsarkiver i hele Landet, og det Tredie endelig, som Lovforslaget gaar ud paa, er at ordne Lønningsforholdene for alle Arkivembedsmænd. Det har i Udvalget stillet sig saaledes, at Udvalget i alt væsentligt har funnet tiltræde det nuværende Lovforslag, og dette kommer jo ganske naturligt deraf, at Lovforslaget er i god Overensstemmelse med hele den Udvikling, som vort Arkivvæsen har gennemgaaet siden 1848. Vi kunne jo her i Landet egentlig ikke tale om et ordnet Arkivvæsen før 1848. Det var den Gang, da nu afdøde Biskop Monrad blev Kultusminister, i Marts Maaned 1848, at han tog Initiativet til at aabne Arkiverne for Offentligheden og at bringe en større Ordning og Samling til Veie af disse, end der hidtil havde været kjendt. Man havde jo i den foregaaende Tid faaet tilstrækkelig Die for, at det Hemmelighedsstrømmeri, der fulgte med Enevælden her i Landet, havde ført til store Ulykker her i Landet, idet navnlig alle de diplomatiske Forhold, der angik Slesvig og Holsten, vare saa daarlig oplyste, at der af den Grund havde funnet udbrede sig de mest vrangte Forestillinger derom. Jeg tror, det var væsentligst dette, der den Gang aabnede Øinene for den store Betydning, det havde, at vi fik et ordnet Arkivvæsen, til hvilket Offentligheden havde fuld Adgang. Det er ogsaa fra dette Things Side lige siden 1849 stadig blevet hævdet, at man maatte arbejde hen imod det Maal, at Offentligheden fik saa let og saa nem Adgang til alle Arkivdokumenter, som det overhovedet lod sig forsvare overfor de Interesser, som Kongehuset og andre Private ellers kunne have. Man kan derfor for Arkivernes Vedkommende sige, at det gennemgaaende har været fra dette Things Side, at Stødet er blevet givet til enhver ny Udvikling, der har fundet Sted. Dette gjælder da ogsaa for en stor Del dette Lovforslag, idet det jo er en videre Udvikling af, hvad der skete i 1861, da nogle af de tidligere ministerielle Arkiver bleve udsøndrede og samlede til en Enhed under Navn af Kongerigets Arkiv. Dette Forslag gaar altsaa ud paa at sammensmelte Kongerigets Arkiv, der